

angelicis cantibus ascendit in caelum. Tunc Catarina evigilans anulum in manu repperit et mira spiritus dulcedine repleta gratias egit deo. Tandemque ad domum suam rediens cepit servos et ancillas in fide catholica informare et suas facultates pauperibus distribuere, orationi et contemplationi iugiter vacare.

HATÁRIDŐSZÁMITÁS A RÓMAIAKNÁL.

Dr. CSERÉP JÓZSEFTŐL.

BUDAPEST.

KIADJA A MAGYAR TUDOMÁNYOS AKADÉMIA.

1903.

Határidőszámítás a rómaiaknál.

(Olvastatott a M. Tud. Akadémia I. osztályának 1903. január 5-én tartott ülésén.)

Nemesak nemzeteknek s országoknak van történetük, hanem mindennek, a mi változásnak van kitéve, vagyis, a mivel történhetik valami.

Mint hogy ki van téve változásnak a nyelv anyaga is, története lehet egyes szónak vagy szólásnak is. És ezek történetének vagy — mondjuk — változásának ismerete igen fontos szerepet játszik a közölt gondolat helyes megértése tekintetében. Hogy a tárgyhoz közeledjem példával, a latin írók olvasása közben sűrűn akadunk olyan jelenségre, hogy egy-egy szónak hol jelentése vagy legalább fogalmi köre, hol alakja szenvedett idők folytán változást; olykor meg egyik maga után vonta a másikat is. E változások oka gyakran a történelmi viszonyok alakulásában található föl s így ennek ismeretétől függ a különböző korból származó avagy különböző korra vonatkozó följegyzések helyes megértése.

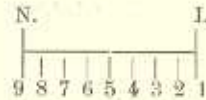
A sok közül ez alkalommal a *lustrum* s különösen a *trinum mundinum* időbeli értékével szándékozom foglalkozni a római határidőszámítás keretében. Ha ebbeli vizsgálódásaim végső eredménye nem mutat is föl valami újat e sokat vitatott kérdések különböző magyarázataival szemben, mindazáltal legalább sikerült — úgy hiszem — összegyűjtögetett s kellőképen rendezett adataim segítségével álláspontomat igazolnom s annyival a kérdések tisztázásához is hozzájárulnom.

* * *

Tudvalevő, hogy a latin a határidőszámításban vett időegység sorszámnévvel való megjelölésébe nem csak a végső egység-időt

foglalta bele, mint mi szoktuk, hanem a kiindulót is. Így *Nonae*-nak, azaz *kilenczedik*'-nek nevezte a hónap *Idus*-a előtti nyolczadik napot, a mennyiben beleszámította nem csak a *Nonae* napját, hanem az *Idus*-ét is. E szerint *Martius*, *Maius*, *Julius* és *October* hónapokban, a melyeknek 15-dikére esett az *Idus*, 7-dikén volt a *Nonae*, a többi hónapban pedig, a melyeknek 13-dikára esett az *Idus*, a *Nonae* 5-dikén volt. Vagyis

a) latin számítás szerint:

b) magyar " "

Találkoznak egyes magyar szólásformák, a melyekben azonos fölfogás mutatkozik; így pl. *ma harmadnapja*' s a latin *nudio tertio*' a. m. *tegnapelőtt*'; mindakettő olyan határnapot jelent, a mely közé s a *mai*' nap közé egy nap esik, vagyis olyan határidőt, melybe mind a kezdő, mind a végző időpont bele van számítva. A *harmadnapos hidegtelelés*' szintén olyan lázt értet, a mely egy-egynapi szünettel ismétlődik, azaz minden második napon jelentkezik; a latin is *tertiana*-nak nevezi az egy, s *quartana*-nak a két nap közbeestével váltakozó hidegtelelést. Ugyanez a fölfogás nyilvánul abban is, midőn a *most*' vagy *imént*' helyett azt felelik gúnyosan a *mi-kor?*'-kérdésre, hogy *holnapután harmadnapja lesz*'. *Egy hétre rá*, így is mondható: *nyolczadnapra*'; a *Husvét nyolczada*' is olyan időtartamot jelent, a melyben 6 nap esik a két határnap közé. De ez a számítás mód — úgy látszik — csakis a kisebb számok körében jelentkezik s ez a körülmény a régi volta mellett bizonyít. Máskülönbén ugyanis a mai beszédünk ott, a hol valamely meggyökeresedett szólás kézzelfogható értelme nem köti, inkább hajlik az olyan számítás felé, mely a kiinduló időpontot nem foglalja bele a sorszámnevi megjelölésbe.

* * *

A *lustrum*-ot rendszeren 5 évi időszaknak vesszük. Varro szerint *Lustrum* nominatum tempus quinquennale a luendo i. e. sol-

vendo, quod quinto quoque anno vectigalia et ultro tributa per censores solverentur.¹⁾

Szembeötlő itt *lustrum* származtatásának a helytelensége.²⁾ A *-tro* képző ugyanis a cselekvés eszközt s helyét fejezi ki, ú. m. *claus-trum*, *ros-trum* (a rágás eszköze és helye: esőr), *ras-trum* (kapa), *ara-trum* (v. ö. ζῶσ-τρον: ζῶσμη és ζῶμα). *Lustrum* is jelenthetné ugyan a fizetés helyét, esakhogy nem lehet *λυ-*, *lū-*, *solu-* (solu-)ban keresni az etymonját, mert így nem volna érthető a képző előtti *s* hang; hanem *λυ-*, *lav-* (lau-tum, lō-tum), *lū-*ban s ezekből magyarázni ki a jelentését: *mosakodó-víz* (a tisztítás eszköze), *mosakodó hely* (a tisztítás helye).³⁾ Összefüggésben van tehát mind származásánál, mind jelentésénél fogva a görög *λυο-τρον*, *λοῦ-τρον*, *λοῦ-τρον* (v. ö. λούσθης) szókkal. Így érthető meg a *lustrum claudere* vagy *condere*' szólás eredete, a melylyel a tisztító ünnep berekesztését szokták jelölni a latin írók.

De nem is ez itt a fő, hanem az, hogy Varro szerint a *quinto quoque anno*' olyan időközöket jelölt, a melyeknek mindegyike 5 évet (*tempus quinquennale*) foglalt magában s ezt az 5 évi időszakot szintén *lustrum*-nak nevezték. Ámde Censorius 4—4 évet számít egy *lustrum*-ra. Miután ugyanis szólt a görög *pentaeteris*-ről vagyis az olympyasokról, a melyek 4 évi időközökben váltakoztak, így folytatja: *idem tempus anni magni Romanis fuit, quod lustrum appellabant; ita quidem a Ser. Tullio institutum, ut quinto quoque anno censu civium habito lustrum conderetur, sed non ita a posteris servatum. Nam cum inter primum a Ser. Tullio conditum lustrum et id, quod ab imperatore Vespasiano V., et T. Cæsare III. cons. factum est, anni interfuerint paulo minus DCL, lustra tamen per ea tempora non plura quam LXXV sunt facta et postea plane fieri desierunt. Rursus tamen annus idem magnus per Capitolinus agonas coeptus est diligentius servari, quorum agorum primus a*

¹⁾ Varro, l. l. 6, 93; v. ö. u. o. 6, 11. *censor exercitum centuriato constituit quinquennalem*'.

²⁾ Rámutat erre Mommsen is a RStr. II, 332. l. 3. j.

³⁾ Fest. (ed. Thewr.) s. v. *Lustrum*: *Et cum eiusdem vocabuli prima syllaba producitur, significat nunc tempus quinquennale nunc populi lustrationem*'.

Domitiano institutus fuit duodecimo eius et Ser. Cornelio Dolabella consulu.¹⁾

Censorinus eme tudósításából világosan érthető, hogy a *lustrum* 4 évi időt tett ki, ugyanannyit, mint a görög *olympias*. Nem is valószínűtlen, hogy a *lustrum* időkörenek az *olympiasoké* szolgáltatta a mintát. Ez az ú. n. *magnus annus*, a melyet Censorinus *pentaeteris*nek, Varro pedig *tempus quinquennale*nek mond, telt el egyik lustratiótól a másikig.²⁾ Ezen utóbb divatja-vesztett ünnep föllevenítése akartak lenni az először 86-ban Kr. u., Domitianus uralkodása alatt bemutatott *agones Capitolini*, a melyeknek időköre ugyanazon *annus magnus* volt.³⁾

Hogy a *quinquennalis* csakugyan négy-évi időszakra értendő, kiviláglik más adatokból is. Így Cicero (*de or.* III, 32, 127) *quinquennalis celebritas*nak nevezi az *olympiai* játékot. Ovidius a *Met.* XIV, 8, 16 sk. versében ekkép fejezi ki költőileg, hogy Picus nem volt még 16 éves:

... nec adhuc spectasse per annos
Quinquennem poterat Graia quater Elide pugnam.

Tacitus szintén *lustrale*-nak nevezi a *certamen Olympicum*ot. Egyik is, másik is a mellett szól, hogy a *lustrum* és az *olympias* egyenlő, azaz mind a kettő 4 évi (*quinquennalis*, *quinquennis*) időt jelent.⁴⁾ Plinius is a Julius Caesar-féle naptár szökőperiodusával egyeztetni össze a *lustrum*ot.⁵⁾

E szerint a *quinto quoque anno*' tulajdonképp olyan időtartamot jelöl, a melyben 3 év esik a két határév közé; magyarul mondva tehát a. m. 'minden négy évben' vagy 'négyévenkint' vagy

¹⁾ Cens. d. n. XVIII, 12—13. — V. ö. Momms. Röm. Chron. 168. l. — Borghesi Bart. azon állítását, hogy Censor. téved a *lustrumok* számára nézve, mert csak 72 volt összesen amaz idő alatt, megczáfolja Zumpt a Rhein. Mus. 25, 465 s. kk. 26, 1 s. kk. közzétett 'Ueber die Lustra der Römer' cz. értekezésében.

²⁾ Fest. s. v. *Lustrum*: *tempus quinquennale*.

³⁾ Suet. Dom. 4: *Instituit et quinquennale certamen Capitolino Jovi*...

⁴⁾ Tac. ann. XVI, 4: *propinquo iam lustrali certamine*. V. ö. Suet. Ner. 23. 24.

⁵⁾ Plin. n. h. II, 122. 130.

'minden negyedik évben'. Ebből az következik, hogy *quarto quoque anno*' időtartamában 2 év van a határévek közt,¹⁾ a *tertio quoque anno*-ban pedig csak egy, úgy hogy ez utóbbi már épen azt jelenti, mint *alternis annis*, valamint *tertio quoque die* (legg. XII. tabb.) is épen annyi, mint *alternis diebus*. E magyarázat mellett szól Ovidius *Fast.* II, 475. verse, a hol, miután előbb a Februarius 15-dikére eső Lupercaliá-t említette, ennek folytatásaképp mondja:

Proxima lux vacua est. At tertia dicta Quirino.

[proxima lux = febr. 16-dika; tertia lux = febr. 17-dike.]

Nem a fölfogás változásában, hanem más körülményekben kell keresnünk az okát annak a valóságnak, hogy a *lustrumok* nem váltakoznak következetesen 4 évi időközökben. A *lustrum* a bérletek megújításának az ideje is volt. A jó bérletek minél tovább való megtartása és kibasznlása egyiknek a *lustrum* elodázását, a rossz bérlettől való szabadulás s ilyenek más, jövedelmezőbb bérlettel való fölcserélése a másoknak a *lustrum* mielőbbi megtartását tették kívánatossá. Szintígy sürgethették a *lustrum* megtartását olyanok, a kik a bérletből kirekedtek vagy egyáltalán bérlethez akartak jutni. De számos egyéb ok is folyt be a *lustrumok* ingadozására.²⁾ A római naptár szintén azért kuszálódott össze századok folyamán, mert a pontifexek gyakran személyes okokból nyújtották-kurtították az évet. Így történhetett meg az, a mit Censorinus is megjegyez, hogy a *lustrumok*at sem tartották meg következetesen az eredetileg szokásos időközökben. Servius Tullius négyszer tartott vagyonbecslést.³⁾ Ezek voltak az első *lustrumok* (I—IV.) s a királyság alatt több nem is volt. A köztársaság idején eleinte a consulok tartják a censust, még pedig 49 év lefolyása alatt mind-össze talán hatot (V—X.) a következő időközökben:

¹⁾ Oros. IV, 23-ban így olvassuk: *Ita quarto, quam inceptum fuit, anno bellum Punicum tertium terminatum est*. — V. ö. Liv. Per. 49. — Florus (I, 31) is a III. pún háború tartamát (149—146. Kr. e.) *quadrienium*-nak nevezi.

²⁾ L. Zumpt i. m.

³⁾ Val. Max. III, 4, 3: (Tullio) quater lustrum condere contigit. — V. ö. Liv. I, 42. 44.

10 5 19 9 5
508—498—493—474—465—460/459.¹⁾

A 443. évben Kr. e. fölállítják a *quinquennalis censura*-t;²⁾ de már a *lex Aemilia* (433.) akként intézkedik, hogy a censorok tiszte csak 1½ évig tartson, vagyis addig, míg a lustratiót és a censust el nem végzik. A censori lustrumok évei Zumpt szerint a következők:³⁾

8 5 12 5 10 10 6 9 15 5
443—435—430—418—413—403—393—387—378—363—
7 13 6 14 6 5 3 5 5 4 10
358—351—338—332—318—312—307—304—299—294—290—
5 5 5 7 6 5 6 7 4 5 5
280—275—270—265—258—252—247—241—234—230—225—
11 5 5 5 5 5 5 5 5 5 5
220—209—204—199—194—189—184—179—174—169—164—
5 7 5 6 5 6 5 5 7 6 5
159—154—147—142—136—131—125—120—115—108—102—
5 3 3 6 10 42 20 22 34 26
97—92—89—86—80—70—28—8 Kr. e. —14—48—74 Kr. u.

Láthatjuk ebből, hogy a lustrumok megtartása nagyon változó időközökben történt. Legsűrűbb az 5 évi időköz, a mely Kr. e. 209. évtől a 154-dikig szabályszerűen ismétlődik. Ámde ez a szabályszerűség egy *SC-tum* következtében esett s mindössze 55 éven át tartott.⁴⁾ Ellenben átlag véve 8⅓ évi időköz esnék a 650 év leforgása alatt tartott 75 *lustrum* mindegyikére, sőt a 443—70. évig tartott 60 *lustrum* közül is kbl. 6⅓ év egyre-egyre.

Ezen adatok útvesztőjéből Ideler azon nézethez menekedik, hogy a lustrumokat hol 4, hol 5 évi időközökben tartották ugyan,

¹⁾ Mommsen, Die röm. Chron. 162. s. kk. és RStr. II, 331. s. kk. Zumpt i. m. végén.

²⁾ Liv. IV, 24. IX, 33. Zonar. VII, 19.

³⁾ Zumpt i. m. — Megjegyzendő, hogy a *lustrum* nem mindig esett bele a census évébe, mert a census hosszadalmassága gyakran áttolta a köv. évre a lustratio megtartását. De viszont arra is mutat föl Z. egy pár esetet, hogy census nélkül tartottak *lustrumot*. — A 388. évet 387-re igazítottam ki a szerző tulajdon szavai (Rh. M. 26, 28.) alapján. A *censura* mindjárt a választás idejétől kezdve 1½ évig tartott, a mennyi időt t. i. elegendőnek tapasztaltak volt a census megtartására (Rh. M. 25, 490.).

⁴⁾ Liv. XXIV, 10.

de a 4 évi időköz volt az eredeti.¹⁾ Zumpt a *quinto quoque anno*, *tempus quinquennale*, *quinquennalis censura* (l. f.) kifejezésekből azt következteti, hogy a *lustrum* a köztársaság vége felé 5 évi tartamú volt, s akkor bizonyára annyi volt kezdettől fogva, mert — úgy mond — a római szívósan ragaszkodott az ősrégi szokásokhoz. Csak Augustus alatt kezdték 4 évi idő jelölésére használni s ez a jelentése a *censura* megszűntével s a görög világból vett *capitoliumi* játékok befolyása következtében lassankint fölülkerekedett, úgy, hogy Censorinus már — mondja — csak ezt ismeri s a római *lustrumokat* a görög *olympiasokkal* egyeztetni össze.²⁾

Zumpt tévedése kétségtelen. A fentebb említett adatokból ugyanis láttuk, hogy nem csak épen Censorinus ismerte a *lustrumot* 4 évesnek, hanem Tacitus, Plinius, Ovidius, sőt Cicero is; a két utóbbi meg egyenesen az *olympiai* játékot mondja *quinquennis pugna*-, ill. *quinquennalis celebritas*-nak. Fölhozott adataim elegendő ezáfolatul szolgálhatnak Zumpt ama másik állítása ellen is, hogy a *lustrum*nak nem volt semmi *chronologiai* jelentősége sem.³⁾ Kétségkívül volt, még pedig kezdettől fogva mindvégig 4 év. Nem más tehát, mint a Servius Tullius-féle *annus magnus*, a mely — Mommsen szerint⁴⁾ — 4 évet foglalt magában. Bármily szabályszerűtlenség vagy ingadozás mutatkozik is a *censura* váltakozásában, meg a *census* s a *lustratio* megtartásában: a *lustrum* mindig azt a 4 évi időtartamot jelenti, a mennyire kezdettől fogva alkalmazták. Mert bár nincs is semmi adatunk a Serviusi *lustrumok* időkorére nézve, minden valószínűség szerint egy volt az az *annus magnus*ának tartamával s az *olympiai* játékok időkorével. Ehhez az időfogalomhoz már eleitől fogva mintegy hozzátapadt a *quinquennalis* vagy *quinquennis* jelző s a *quinto quoque anno* határozó azon eredeti latin fölfogásnál fogva, a mely a határidőbe mind a kezdő, mind a végző időpontot beleszámította, s úgy maradt mindvégig, akkor is, mikor az eredeti szövegtől eltérő beszédben (talán midőn már okoskodás tárgyává is tették a nyelvszokást) járta

¹⁾ Handb. der Chronol. 77. s. k.

²⁾ Rh. M. 25, 484. s. k.

³⁾ Rh. M. 25, 465.

⁴⁾ Die röm. Chron. i. h.

mellette a *quarto quoque anno* is.*) Hasonló fölfogás nyilvánul *nundinae* (nundinus) s *novendialis* jelentésében, a mint legott látni fogjuk.

* * *

Róma régiebb ideiben, mikor még a földbirtok s a rajta tenyésztett jószág volt a vagyonosság alapja s úgyszólván egyedüli forrása, a módosabb polgárság többnyire falun tanyázott s csak bizonyos napokra járt be a városba adás-vevés czéljából egyrészt, másrészt pedig azért, hogy a hatóság elé tartozó dolgait elintézzze s a folyó ügyekről tudomást szerezzen. Ezek a napok voltak az ú. n. *nundinae*.**)

*) Suet. Caes. 40: „Annum ad eursum solis accommodavit, ut trecentorum sexaginta quinque dierum esset et intercalario mense sublato unus dies *quarto quoque anno* intercalaretur”. — Valószínűleg a Cæsar-féle kifejezést használja itt Suetonius ebbeli forrása, a *de astris* után, miként Maer. sat. I, 14: „statuit (Cæsar), ut *quarto quoque anno* sacerdotis . . . unum intercalare diem”. V. ö. Ovid. Fast. III, 161.

**) Maer. sat. I, 16, 32: „Harum (sc. nundinarum) originem quidem Romulo assignant, quem communicato regno eum Tito Tatius sacrificiis et sodalitatibus institutis *nundinas* quoque adiecisse commemorant, sicut Tuditani confirmat. Sed Cassius Servium fecisse *nundinas* dicit, ut in urbem ex agris convenirent urbanas rusticasque res ordinaturi.

Dion. II, 28: (Ρώμιλος) τοὺς αὐτοὺς τὸν τε πολιτικὸν καὶ τὸν γεωργικὸν ἔταξε βίον ἕψιν. Εἰ μὲν εἰσέτην ἀγοίαν ἐπὶ τοῖς κατ' ἀγρὸν ἔργοις ἐδίχων ἕπαντας μένειν, πλὴν εἴ ποτε δεχθεῖεν ἀγοράς, τότε δ' εἰς ἀστυ συνέοντας ἀγοράζεν, ἐνάτην ὀρίζων ἡμέραν τὰς ἀγοράς. — VII, 58: Ἐν ταύταις (sc. nundinis) συνέοντας ἐκ τῶν ἀγρῶν εἰς τὴν πόλιν οἱ δημοτικοὶ τὰς τε ἀδείφεις ἐποιούοντο τῶν ἀνίων καὶ τὰς δίκας παρ' ἑλλήνων ἐλάμβανον τὰ τε κοινὰ ὅσων ἦσαν κύριοι κατὰ τοὺς νόμους καὶ ὅσα ἢ βουλῇ ἐπιτρέψειεν αὐτοῖς ψῆρον ἀναλαμβάνοντες ἐπεκύρουσ' τὰς δὲ μεταξὺ τῶν ἀγορῶν ἐπιτὰ ἡμέρας ἐν τοῖς ἀγροῖς ἐπέτριβον.

Varr. r. r. II, praef. 1: Viri magni nostri maiores . . . annum ita diviserunt, ut nonis modo diebus urbanas res usurparent, *reliquis septem* ut rura colerent.

Maer. I, 16, 34: Rutilius (a Kr. e. 105. évi consul) scribit Romanos instituisse *nundinas*, ut octo (itt kétszégkívül *septem* volna helyén, a mint Mommsen is véli) quidem diebus in agris rustici opus facerent, *nono* autem *die* intermisso rure ad mercatum logesque accipiendas Romam venirent et ut scita atque consulta frequentiore populo referrentur, quam *trinundino die* proposita a singulis atque universis facile nosebantur, unde etiam mos tractus, ut leges *trinundini die* promulgarentur. Ea re etiam candidatis usus fuit in comitium *nundinis* venire et in eelle consistere, unde coram possent ab universis videri: sed haec omnia negligentius haberi coepta et post abolita, postquam *internundino* etiam ob multitudinem plebis frequentes adesse coeperunt.

Dionysius (VII, 58) és Varró (r. r. II, praef. 1.) szerint 7 nap esett két *nundinae* közé. Ezt a 7 napot nevezi Rutilius (Maer. I, 16, 34) *internundinum*nak („hétköz”). Minden 8-dik nap volt tehát nekik az, a mi nekünk a vasárnap (eredetileg: vásárnap). Ilyen napokon összeszedte a falusi ember eladó portékáját s batyuba kötve vitte be a városba, a honnan *vállára nézve ugyan megkönnyebbülten, de pénzzel terhelve tért haza* — mondja a Vergiliusnak tulajdonított Moretum szerzője.¹⁾ Ez a nyolczadik nap, vagyis a *nundinae* az, a melyről mondja Ovidius:²⁾ *est quoque* (sc. dies), *qui nono semper ab orbe redit*. A római itt is mind a két határnap számításával kilenczedik napnak nevezi azt, a mit mi nyolczadik napnak mondanánk. A határidőnek egész azonos e számítása azzal, a milyent a *Nonae*-val kapcsolatban említettünk.

A *nundinae* szó két alkotó része magától szembeötlik, t. i. *nonus* és *dies*. Más alakjai az első tagnak *non* (*nondin* . . . : tab. Bant.) és *noun* (*noundinum* : SC. de Bacch.). Hogy csak mint pluralis fordul elő, annak oka az, mert *feriae* értendő hozzá, vagyis *nundinae* tulajdonképen nőnemű pluralisa egy különben ránk nem maradt *nundinus* melléknévnek.³⁾ Mint *dies feriatius* a *nefasti* közé tartozott; ennél fogva nem használhatták föl sem választó, sem törvényhozó, sem törvénykező *comitia* tartására; ellenben a magistratusokat nem akadályozta hivatalos dolgaik végzésében (iuris dictio, manu missio).⁴⁾ A *lex Hortensia* (287. Kr. e.) a *dies fasti* közé sorolta, hogy a vásár alkalmával peres ügyeiket is elintézhessék a falusiak. Népgyűlést ezentúl sem volt szabad tartani vásári napon, hogy a népet el ne vonják üzleti dolgaitól; de ezt a tilalmat — úgy látszik — nem tartották szem előtt minden gyűlésre

¹⁾ Mor. 79. s. kk.

„Nonisque diebus
Venales humero fascies portabat in urbem,
Unde domum cervicis levis, gravis aere redibat”.

²⁾ Fast. I, 54.

³⁾ Idővel tágult a jelentése, úgy, hogy nem csak a vásár napját értették rajta, hanem a *vásárt*, vagyis adás-vevést, s az adás-vevés helyét is (Cic. Att. I, 14, l. IV, 3, 4. — Moret. 80. — Liv. VII, 15, 13.), mint a hogy mondjuk mi is *jó* v. *rossz vásár*, *kitimegyek a vásárba*, stb.

⁴⁾ Maer. I, 16, 28. 30. Fest. p. 180. Thewr. — V. ö. Serv. ad Verg. Georg. I, 275. Gell. N. A. XX, 1, 49.

nézve.¹⁾ A *lex Clodia* (58. Kr. e.) végre általában minden *dies fastus*t fölszabadított törvényhozó *comitia* tartására is.²⁾

Daezára annak, hogy a *nundinae* fogalma felől tisztában vagyunk, még sem sikerült meghatároznunk a *trinum nundinum* és *trinundinum* mivoltát s fogalmi körét. *Trini* vagy sing. *trinus* jelentése tulajdonképen a. m. 'három együtt' (= három egymás mellett, egymás után vagy egyszerre), 'hármas'.³⁾ Ugyanilyen jelentése van a *trinum nundinum*-ban, miként a következő helyek mutatják:

I.	„Haice utei in conventionid <i>exdecatis ne minus trinum nundinum</i>“: SC. de Bacch. [tr]inum nundin[um]: tab. Bant.	... ne kevesebb időre, mint egy <i>trinum nundinum-ra</i>, v. ne kevesebb idővel, mint egy <i>tr. n. mal előbb</i>
II.	„<i>comitia in trinum nundinum indicere</i>“: Liv. III, 35, 1. εἰς τρίτην ἀγορὰν παραίται: Plut. Cor. 18. „(οἱ δὴμαρχοὶ) τὴν τρίτην ἀπ' ἐκείνης ἐσομένην ἀγορὰν προσεπώντες“: Dion. X. 35. V. ö. még Dion. IX, 41. X, 3. „χρόνος ὀρίζεται μέχρι τῆς τρίτης ἀγορᾶς“: Dion. VII, 58.	... egy <i>trinum nundinum-ra</i> ... „a harmadik vásárnapra ...“ „az attól (ill. avval) számított harmadik vásárnapot ...“ ... a harmadik vásárnapig
III.	(Caesarról:) „ad consulatus petitionem se venturum, neque se iam velle absente se rationem haberi suam; se praesentem <i>trinum nundinum petiturum</i>“: Cic. fam. XVI, 12, 3. ... nē nisi prodicta die quis accusetur, ut ter ante magistratus accuset intermisso die, quam multam irroget aut iudicet, <i>quarta sit accusatio trinum nundinum prodicta die</i>, quo die iudicium sit futurum“. Cic. de dom. 17, 45.	... a <i>trinum nundinummal előbb</i> személyesen fog ... ... a negyedik vádlás egy <i>trinum nundinummal előbb</i> kitűzött napon legyen' (t. i. a vádindítványtól számítva: Momms.-Marqu. III, 356. l. 3. j.).

¹⁾ Momms. RStr. I, 199. l. 3. j.

²⁾ Cic. Sest. 15, 33. prov. cons. 19, 46. Qu. fr. 2, 7.

³⁾ Plid. *trini boves* (Varr.) — sed protelo *trini boves* unum aratrum

Hogy *nundinae* (se. *feriae*) a *nundinus* melléknév nőnemű plur. nominativusa, az kétségtelen. De hogy mi lehet a *nundinum* ebben a *trinum nundinum*-ban, arra nézve eltérők a vélemények. Aligha esalódom, hogyha a *trinum* mellett álló *nundinum*-ban főnevet látok. Ámde szinte bizonyosra vehetjük, hogy a *trinum nundinum* forma oly régi időből való, a mikor még nem volt használatban egy *nundinum* főnév. A fölhozott példák-ból úgy érezzük ugyan, mintha accusativus temporis volna, csak hogy némelyik hely meglehetősen elüt ennek rendes használatától; sőt a Livius-féle hely egyenesen azt tanúsítja, hogy későbbi időben már épen a szóalak jelentésének szokatlansága folytán praepositívóval erősítették („in *trinum nundinum*“); s ezen meg sem ütközhetünk, ha tudjuk, hogy abban az időben már használatban kellett lenni egy *nundinum* főnévnek, mert Macrobiusnál, a ki Rutiliusnak, a Kr. e. 105. évi consulnak följegyzését idézi, „*internundino*“-t olvashatunk e jelentésben: „hétközben“, „hétköznapokon“.*) Előfordul *inter nundinum* azonkívül M. Varrónál, sőt már Luciliusnál is. Kétségtelenül még ezeknél is későbbi eredetű *nundinium* („hét“) és *internundinium* („hétköz“)**)

A főtebb idézett példák-ból kiviláglik egyébként az is, hogy a görög is *acc. temporis*t érzett ki a *trinum nundinum*-ból, magából a *nundinum*-ból pedig a *nundinae* értelmét. Mindenesetre különös, hogy a görög sorszámnévvel másítja *trinust*; de ez a végső időhatár jelölésére mindenütt a maga helyén van; csak ott szúr szemet, a hol a *trinum nundinum* kezdetétől fogva egész a végéig tartó időt akarja kifejezni, mint Plut. Cor. 19:

„ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ τῆς τρίτης ἀγορᾶς“

ducent (Cato ap. Non. s. v. protelaro); *trinae catenae* (Cass.), *trina bella civitatis* (Tac.), *trina novina* (Ovid.), *trinis* aut *quadrinis diebus* (Plin.); — *trinus versus* (Plin.), *trina pugna* (Plaut.), *trinum forum* stb.

*) Maer. I, 16, 35; l. főtebb! Varr. sat. Men. 186, 528. Luc. sat. 26, 80.

***) Lampr. Alex. 28: „consulatum ter inii tantum ordinarium ac primo *nundinio* sibi alios sufficit“. — 43: „*nundinia* votere ordine instituit“. — Lampr. Tac. 9: „fratri suo Floriano consulatum petiit et non impetravit idcirco, quod iam senatus omnia *nundia* (= *nundinia*) suffectorum consulum clauserat“. — Mar. Victor. p. 25 K. V. ö. Momms.-Marq. I, 38.

itt ugyanis a *ἡ τρίτη ἡμέρα* semmiesetre sem a *tertiae nundinae* akarja kifejezni, hanem a *trinae nundinae*. E kettő közt levő különbség pedig világosan látható a következő helyekből:

(Az elmarasztalt adósok, ha időközben nem bírtak kiegyezni a hitelezővel, 60 napon át 15 font súlyú bilincsben maradtak.)

Inter eos dies *trinis nundinis continuis* ad praetorem in comitium producebantur . . . *Tertiis autem nundinis* capite poenas dabant aut trans Tiberim peregre venum ibant'. Gell. XX, 1.

„három egymásután következő vásárnapon”

„a harmadik vásárnapon”

„*Tertiis nundinis partis secanto*”. Lex. XII. tabb.

Az *inter nundinum*-ot Nonius (p. 214 M.) úgy magyarázza, hogy a *mase. nundinus*on (sc. *dies*) alapszik. Ez a melléknév szerepel a *nundinae*ben is, csak hogy itt a. m. „kilenced-”, illetőleg „nyolczadnap”. Az *inter nundinum*nak azonban mint nem határnapnak, hanem időköznek inkább a *tempus* kiegészítés felel meg, ez is csak akkor, ha *nundinus* is, miként *novendialis*, nem csak „nyolczadnap”-t (pl. *sacrificium novendiale*) jelentett, hanem „nyolcz napon át tartó”-t is. Amde Priscianus (VII, 3, 9) a *trinarum nundinarum* összevont alakjának tartja *trinum nundinum*ot s ezen magyarázat mellett szólnak is csakugyan a következő helyek:

„Ubi lex Caecilia-Didia? Ubi *promulgatio trinum nundinum*?” Cic. Phil. V, 3, 8.

„3 vásárnapi kihirdetés”

„ex promulgatione *trinum nundinum*”. Cic. Corn. 1.

„Si, quod in ceteris legibus *trinum nundinum esse* oportet, id in adoptione satis est *trium esse horarum*, nihil reprehendo, sin eadem observanda sunt, indicavit senatus M. Drusi legibus, quae contra legem Caeciliam et Didiam late essent, populum non teneri”. Cic. de dom. 16, 41.

„3 vásárnapnyi”

„3 órányi” (*spatium v. tempus*)

„*farris pretium in trinis nundinis* ad *3 nundinae*-nyi idő alatt”. *assem* redegít'. Plin. n. h. XVIII, 3, 5.

Lange általában összevont pluralis genitívust lát *trinum nundinum*ban, csak hogy ő alapot téveszt, midőn a *promulgatio trinum nundinum*ot a *pr. in tertias nundinas*ból fejleszté,¹⁾ mintha t. i. a kihirdetés határidejének változása vonta volna maga után a kifejezés változását. John szerint is plur. gen. volt kezdetben; de későbbben, mikor már nem voltak tisztában a mivolta felől, eleinte nomen indeclinabile-nak, majd pedig *sestertium* módjára declinabile-nak érezték s úgy is használták.²⁾ Mommsen ellenben, bár némi tartózkodással, a *nundinum* főnevet veszi föl s a *trinum nundinum*ot inkább hajlandó *trinarum nundinarum*, mintsem *trinarum nundinarum* összevont alakjának tekinteni.³⁾

A *trinum nundinum* eredeti mivoltának idővel való elhomályosodását jelzi a fönt is idézett Liviusi hely (III, 35, 1): „*Postquam vero comitia decemviris creandis in trinum nundinum indicta sunt . . .*”; úgyszintén ez is:

„*trino nundino promulgare*”. Quint. „egy tr. n.-mal előbb” II, 4, 35.

Ezek már kétségkívül a *nundinum* főnevet értetik velünk. Ám ezt hagyjuk még nyílt kérdésnek! Egyelőre legyen elég kiemelnünk még egyszer annyit, hogy a *trinum nundinum* sehol sem szerepel melléknév gyanánt. Későbbi időben azonban jelentkezik a használatban egy *trinundinus* melléknév s egy *trinundinum* főnév is, ú. m.

trinundino die proponere: Rutilius ap. Maer. Sat. I, 16, 34.

„a 3 vásárnapi határidő napján közzétenni”

[lex Caecilia et Didia] *subebat in promulgandis legibus trinundinum tempus observari*. Schol. Bob. (in or. Cic. pro Sest. 64.)

„a 3 vásárnapi idő megtartását . . .”

trinundini die promulgare: Maer. I, 16, 34.

„a 3 vásárnapi határidő napján kihirdetni”

¹⁾ Rhein. Mus. 30, 350. V. ö. RA. II, 470.

²⁾ Rhein. Mus. 31, 411. s kk.

³⁾ RStr. III, 375. l. 2. j.

„Saepe hanc ostendi promulgatae legis et latae differentiam: nam trinundino proponerentur, ut in notitiam populi pervenirent; quo exacto tempore ferebantur in iuris validi firmitatem” Schol. Bob. in or. Cic. pro Sest. 25.

„trinundino confirmari”: Macr. III, 17, 7.

Hogy ezen alakok nem a *trinum* és *nundinum* összevonásából keletkeztek, mint a hogyan Corssen véli,¹⁾ bizonyosága az, hogy bennük a *tri* alkotó rész rövid, épen úgy, mint a többi hasonló-képzésű szóban, mint pl. a *trinodis*, *tripector*, *tricorpor*, *trivemis*, *triformis*, *trigeminus* melléknévben s a *trinumus*, *tricladium* (*τρικλίδιον*), *tricolon* (*τριχίλων*), *trihobolus* (*τριόβολος*), *Tripolis* (*Τριπολις*) főnevekben. Valószínűleg a *trinundinus* melléknévből alakult a *trinundinum* főnév, miként *triduus*-ből *triduum*, *triennis-ből *triennia*; továbbá *trinoctium*, *triscurria* stb. is melléknév eredetileg. És miként *trinoctium* a. m. *tres noctes continuas*,²⁾ akként a *trinundinum* is a. m. *tria nundina continua* (= *trina nundina*); ekkor pedig a jelentése is összevágott már a *trinum nundinum*-éval, a mely eredetileg a *trinae nundinae*-vel befoglalt időt értette.³⁾

A kérdés tehát az, mennyi időt értettek egy *trinum nundinum* vagy egy *trinundinum* alatt. Ernest Ágost a bipontinumi Cicero-kiadáshoz készült *Index Latinitatis*-ban így magyarázza: *„Terna autem nundinae cum diebus interiectis conficiunt summam XVII dierum, non, ut quidam docti viri existimarunt, XXVII. Numerandorum dierum enim initium fit a nundinis primis et desinit in tertiis: nundinae autem secundae more Latino bis numerantur, ut idem dies sit nonus a primis nundinis, et primus in altera enneade dierum”*. Más vélemény szerint 24 napot foglalt magában a *trinum nundinum*;⁴⁾ egy harmadik szerint pedig legalább is három *nun-*

¹⁾ Ansspr. II, 574. 885.

²⁾ Gell. N. A. X, 15, 14. III, 2, 12.

³⁾ Hogy a *trinundinum* szintén határidő-tartamot jelent, nem pedig időhatárt, mutatja a fent idézett *„quo exacto tempore”* kifejezés.

⁴⁾ Momms. Chron. 243. RSfr. III, 376. l. 1. j.

dinaet foglalt magában a közbeeső időnek s a kihirdetés napjának beleszámításával, csak hogy a harmadik *nundinae* utáni valamelyik *dies comitialis*ra szolt s így a kihirdetés legalább is 17 nappal történt a comitia előtt.¹⁾

Ez a vélemény az, a melyet részemről legelfogadhatóbbnak tartok. Annyi kétségtelen, hogy a promulgationak legalább is annyi idővel kellett megelőznie a határozat- vagy ítélethozatal napját, hogy a közbeeső idő alatt három *nundinae* essék egyfolytában, a melyeken a *promulgation*ról a falusiak is tudomást szerezhessenek. A *trinum nundinum* tehát a *comitia* megtartására, ill. általában a határozathozatalra nézve a *terminus ante quem non-t* jelöli. Az is bizonyos, hogy ezen esetben 17 nap a legrövidebb időköz. Ámde azt már nem látom igazolhatónak, hogy e legkisebb határidőbe a kihirdetés napja is számított volna; ez a nézet csak azon esetben állhatna meg, ha csakis *nundinae*-n történhetett volna a közzététel; már pedig történhetett más napon is, csak hogy azért a határidőt olyankor is a legközelebbi *nundinae*-től számították. Azt mondhatjuk tehát, hogy a *trinum nundinum* későbbi értelme szerint nem foglalta magában sem a promulgatio, sem pedig a comitia napját.²⁾ A határozathozatal napját ugyanis a törvényes határidő lejártá után következő időre külön kellett kitűzni. Így érthető meg, hogy Cicero már Julius végén vagy Augustus elején tud egy elhalasztott s October 18-dikára kitűzött comitiáról.³⁾ A kitűzött határidő elhalasztására nézve még egyéb esetek is ismeretesek;⁴⁾ de viszont nem egy példa van arra is, hogy egy vagy más oknál fogva mellőzték a *trinum nundinum*-ot; az elhalasztásra — úgy látszik — a senatus szokta megadni a fölbatalmazást.⁵⁾

¹⁾ Herzog, Gesch. u. System der röm. Staatsverf. (1884.) I, 1902.

²⁾ V. ö. Bardt, Die Senatsitzungstage (Herm. VII, 14. s. kk.).

³⁾ Att. II, 20, 6; 21, 5.

⁴⁾ Cic. Mur. 25, 51. V. ö. Herm. I, 431. Lange RA, III, 240. 243. — Cic. Quint. fr. II, 16, 3. — Att. I, 16, 13. — IV, 16, 6. — Dio 36, 39. — L. még Lange RA, III, 309. s. kk.

⁵⁾ Liv. IV, 24, 6 (Aem. iterum dictator): „Se legem laturum, ne plus quam annua ac semestris censura esset. Consensu ingenti populi legem postero die pertulit”. — XLIII, 16, 11 (a censorok ellenében a publicanusok megnyerik P. Rutilius pl. tribunust, a ki) utrique censori per duellionem se iudicare pronuntiavit *diemque comitiis a C. Sulpicio pra-*

A 24-napos *trinum nundinum*ot valló vélemény esupán többé-kevésbbé valószínű föltevésen nyugszik. Teljes erejű bizonyíték egy sem hozható föl mellette. A *lex Manilia de suffragiis libertinorum*ot illetőleg Mommsen felteszi, hogy Manilius azt a 67. évi Dec. 10-dikén, azaz mindjárt a hivatala elfoglalása napján promulgálta, de — úgy mond — megsemmisítették, mert a tárgyalásáig (Dec. 29.) eltelt idő, vagyis 20 nap nem volt elegendő.¹⁾ E törvényt csakugyan a 67. év utolsó napján, Dec. 29-dikén, hozták ugyan,²⁾ épen azon a napon, a melyiken abban az évben a *Compitalia*-ünnepet tartották;³⁾ de hogy mikor promulgálták, bizonytalan. Így hát erre az adatra nem építhetünk a *trinum nundinum* időbeli értékének meghatározásában. De ha helyt adnánk is Mommsen ama föltevésének, akkor sem magyarázhatjuk ezt az esetet 24 napos *trinum nundinum*ra. Cicero tudniillik azt mondja, hogy sok más kifogáson kívül főleg a *celeritas actionis*-t hozták föl e törvény ellen.⁴⁾

Asconius ehhez a következő magyarázatot adja: *Celeritatem actionis significat, quia Manilius . . . post pauculos statim dies quam inierat tribunatum legem eandem Compitalibus pertulit.*⁵⁾

tore petiit. Non recusantibus censoribus, quo minus primo quoque tempore iudicium de se populus faceret, in a. diem VIII. et VII. Kal. Oct. comitiis perduellionis dicta dies. — V. 5. Liv. XXIII, 24, 3.

Liv. IV, 58, 8: „id patres egre passi (t. i. hogy a veuibeli senatus elégtételt adni vonakodott) *decrevere*, ut tribuni militum de bello indicendo Veientibus primo quoque tempore ad populum ferrent“. — XXIV, 7, 11: „... Fabius ex auctoritate senatus Puteolos . . . communiit praesidiumque imposuit. Inde Romam comitiorum causa veniens *in eum quem primum diem comitiale habuit comitia edixit*“. — XII, 14, 3: „senatus . . . consulum comitia primo quoque tempore habere iussit“. — XLII, 28, 1: „eni (sc. senatus) primo quoque tempore magistratus creari, eum iustum bellum inmineret, o re publica visum erat.“

¹⁾ Momms. RStr. III, 376.

²⁾ Dio XXXVI, 25: „Ο δὲ δὴ Μάλλιος καὶ δίκην ὀλίγου ἔπεσχε. Τῷ γὰρ εἶναι τῶν ἀπελευθερίων ἐν τε τῇ ἐσχάτῃ τοῦ ἔτους ἡμέρᾳ, καὶ πρὸς ἰσπίεραν, παρασκευάσας τινὰς ἐκ τοῦ ὄμιλου, ψηφίσασθαι μετὰ τῶν ἐξελυθερωσάντων σφᾶς εἶδωκεν. Ἐπει δὲ ἡ βουλή ἰσθῆς τῇ ὀστροπείᾳ ἐν αὐτῇ τῇ νομονομίᾳ ἔπυθετο, ἐν ᾗ Λόκιος τε Τούλλιος καὶ Αἰμίλιος Λόπιδος ὑπατεύειν ἤρξαντο, τὸν νόμον αὐτοῦ ἀπεψήφισαντο.“

³⁾ Asc. in Cic. or. pro Corn. 65.

⁴⁾ Cic. Corn. 65: In quo cum multa reprehensa sint tum imprimis *celeritas actionis*.

⁵⁾ Asc. i. h.

Manilius siettette a javaslat tárgyalását, mert a következő évre megválasztott consulok részéről veszélyeztetve látta annak sorsát. Már az is jelentékeny, sőt döntő erejű formahiba volt, hogy a *Compitalia*n tartották meg a *comitiát*, akkor is este felé!¹⁾ Azért emeli ki Asconius a *Compitalibus* szót az által, hogy közvetlenül az ige elé teszi. A *Compitalia*-ünnep ugyanis a *feriae conceptivae* közé tartozott, azon tehát mint afféle *dies nefastus*on tiltva volt törvényhozó *comitiát* tartani. Ámde itt, a mint a *post pauculos statim dies*-ből kitűnik, nem tartották szem előtt a törvényrendelet határidőt sem. A hiba azonban nem az volt, hogy nem esett közbe 24 nap, hanem az, hogy a promulgációtól a törvény meghozataláig lefolyt 20 nap alatt csak 2 *nundinae* volt, t. i. Dec. 15- és 23-dikán.²⁾ A *celeritas actionis* tehát abban nyilvánult, hogy a törvényes *trinum nundinum*ot meg nem tartották.

Lange azt mondja, hogy az 52. évben Martius 1-jén promulgált *leges Pompeiae* (*de vi* és *de ambitu*) tárgyalásáig legfőlebb 20 nap telt el.³⁾ Hivatkozik Asconiusra. Ámde Asconius nem említi a tárgyalás idejét; ellenben a promulgatio napját világosan megjelöli, még pedig nem Mart. 1-jében, hanem Febr. 28-dikában.⁴⁾ A promulgatio napja tehát ismeretes ugyan, de a perlatio napja

¹⁾ Dio i. h.

²⁾ E számítás Cicerónak egy 57. évi Dec. hónapban kelt levelében olvasható e pár szóból álló megjegyzés alapján tettem: „*Ante diem X. Kal. nundinae*“ (Att. IV, 3, 4.). — Különbö a valószínűség e számítás nélkül is az én magyarázatom mellett szólna, a mennyiben Maniliusra nézve csak akkor jött volna ki a törvényes időköz, ha a *nundinae*-k épen Dec. 10., 18., 26. v. 11., 19., 27. v. 12., 20., 28. napjaira estek volna, — az első sorozat szerint persze csak azon esetben, ha mindjárt az nap promulgálta volna javaslatát, a melyen elfoglalta hivatalát. Az utolsó sorozat szerint vége azonban még mindig útjában állt volna a *Compitalia*-ünnep.

³⁾ RA. III, 361, 364.

⁴⁾ Asc. arg. in or. Cic. pro Mil. 39; *Perlata deinde lege Pompeia . . . statim comitia habita*. — U. o. 37: *Pompeius . . . V. Kal. Mart. mense intercalario consul creatus est statimque consulatum iniit. Deinde post diem tertium de legibus novis ferendis rettulit: duas ex SC-to promulgavit, alteram de vi . . . alteram de ambitu . . .* E gyűlés lefolyásáról másnap, Mart. 1-jén értesíti a népet T. Munatius Plancus trib. pl. egy contio (A-sc. in or. Mil. 14.).

nem; csupán annyi bizonyos, hogy Apr. 4-dikéig már törvénynyé lett.¹⁾

Azt mondja Mommsen,²⁾ hogy a SC. de Bacch. fölhozott helye csakis teljes 24 napról érthető. Ez azonban probatio ex probando; mert csak azon esetben érthető annyira, ha csakugyan 24 napot tesz ki egy *trinum nundinum*. Azt is csak valószínűnek mondja Mommsen,³⁾ hogy a *comitia curiata*nak a testamentumokra nézve megállapított idejét, Martius 24- és Majus 24-dikét, az illető hónapok elsején hirdették ki, vagyis egy *trinum nundinum*mal előbb; s hogy a 17 napra való számítás csupán a későbbi használat és alakok összezavarásán alapszik. Pedig, épen ellenkezőleg, a 24 napos számítás nem egyéb, mint a *nundinum* később kifejlődött fogalmának rácröszkolása a régi használatra. Hol maradna ily határidőszámítás mellett az az eredeti római fölfogás, melynek oly kézzelfogható példáit láttuk? Nem jön ki a 24 nap még az 58. évi Jan. 3-dikán hozott *leges Clodiae*ben sem, csupán 23.⁴⁾ De ha kijönne is a 24 nap, a határidő ennyire nyúlását ebben az esetben más körülményeknek kell tulajdonítanunk. Számításom szerint ugyanis az 59. évben Dec. 13., 21. és 29. *nundinae*s napok voltak;⁵⁾ az volt tehát a hó utolsó napja is, a mikor Clodius tribunusi hivatalának kezdetétől számítva lejárt a három *nundinae*t magában foglaló idő. A javaslat tárgyalása tehát abban az évben meg nem eshetett. Föltéve azonban, hogy helytelen a számításom, még egy szintoly nagy akadálya volt abban az évben a javaslat törvénynyé emelésének, az t. i., hogy M. Bibulus, Caesar azon évi consultársa, a *lex agraria* megakadályozása végett az év összes hátralevő napjait *feriae*nek nyilvánította.⁶⁾ Az év két első napját rendszerint *dies fastus*oknak

¹⁾ Ase. arg. 40.

²⁾ RStr. III, 376. l. 1. j.

³⁾ RChr. 243. l.

⁴⁾ Cic. Pis. 4, 9: Ergo his fundamentis positus consulatus tui *triduo* post inspectante et tacente te a fatali portento prodigioque rei publicae lex Aelia et Fufia eversa est.

⁵⁾ Számításom alapja u. a., mint a melyet fentebb megneveztem.

⁶⁾ Dio XXXVIII, 6: (Bibulus) . . . επειδή μάλιστα αὐτοῦ μηδεμίαν ἄλλην σήμερον ἀναβαλῆς ἐπελείπετο, ἱερομησίαν ἔς πάσας ἡμέρας τὰς λοιπὰς τοῦ ἔτους ἡμέρας, ἐν αἷς οὐδ' εἰς ἐκκλησίαν ἢ θῆρος ἐκ τῶν νόμων συναλεῖσθαι ἐδύνατο, προηγέρουσε.

tartották fönn, hogy az új consuloak megtehessék szokásos előterjesztéseiket a senatusban.

Nincs tehát egyetlenegy számbavehető adat sem a *trinum nundinum* 24 napos volta mellett. E határidő használata igen régi. A *comitia curiata* — úgy látszik — már kezdettől szokásban volt, valahányszor szavazni hívták össze, s *arrogatio* esetén még a köztársaság végső idejében is megkivánták.¹⁾ Korán említik a *centuriata* és *tributa comitiára* nézve nem csak törvénykezés, hanem törvényhozás s választás eseteiben is.²⁾ A vád előterjesztése s a *quarta accusatio* közé legalább is egy *trinum nundinum*nak kellett esni.³⁾ Törvényjavaslatokat egy *trinum nundinum*mal előbb kellett kihirdetni a törvényhozó *comitia* napjánál. Ugyanennyi idővel kellett előbb jelentkeznie a hivatalra pályázónak is a választó *comitia* napjánál s a *trinum nundinum* kezdetével lejárt a jelentkezés határideje.⁴⁾ Ha a promulgatio *nundinae* történt, akkor az ezzel együtt számított következő 3-dik *nundinae*n letelt a *trinum nundinum*, úgy, hogy azon a napon már foganatosítható volt az ilyen határidőhöz kötött eselekvés. Így a nem fizető adóson, miután 3 egymás után következő *nundinae*n a praetor elé kísérték, a harmadik *nundinae*n már végrehajthatták a törvényes büntetést;⁵⁾ *concilia plebis*t is lehetett *nundinae*n tartani.⁶⁾ *Comitia*-t azonban hosszú időn át nem tarthattak rajta, mert a *nundinae* dies nefastus volt; várni kellett tehát legalább is a legközelebbi comitialis napig. A *lex Hortensia* (287.) tette a *nundinae* dies fastus-sá; attól fogva

¹⁾ Cic. de dom. 16, 41. Sest. 64, 135. Dio XXXIX, 11. Schol. Bob. ad or. Cic. pro Sest. 64.

²⁾ Dion. IX, 4, X, 3. A *com. cent.*-ra nézve kezdetben — úgy látszik — 30 nap (*justi triginta dies*) volt a szokásos időköz. Maer. I, 16, 15. V. 5. Liv. XXXIX, 15, 11. Dio XXXVII, 28.

³⁾ Cic. de dom. 17, 45.

⁴⁾ Sall. Cat. 18: intra legitimos dies profiteri. Cic. fam. X, 25, 2: usitati et quasi legitimi temporis ad petendum. — John, Rh. M. 41, 411. — Mommsen, RStr. I, 503. l. 1. j.

⁵⁾ Gell. n. A. XX, 1, 46: iudicati *trinis nundinis continuis* ad praetorem producuntur. . . Tertius autem *nundinis* capite poenas dabant aut trans Tiberim peregre venum ibant. — Lex XII. tabb.: *Tertius nundinis* partis secanto (Maer. I, 16, 28.).

⁶⁾ [εἰς τρίτην ἡμέραν]: Dion. VII, 58. X, 35. Plut. Cor. 18.

szabad volt a comitiának *nundinae* is törvénykezni,¹⁾ majd jóval később a *lex Clodia* (58.) alapján törvényt hozni is.²⁾ A *trinum nundinum* mint legrövidebb terminus megtartását rendes körülmények közt megkövetelték,³⁾ sőt a *lex Caecilia-Didia* (98. Kr. e.) törvényesítette.⁴⁾

A *trinum nundinum* tehát olyan terminust jelölt, a melyben 3 *nundinae* volt egymásután. Ez volt a fő. Eredetileg — úgy látszik — nem is jelentett valamint kevesebbet akként többet sem 17 napnál, úgy hogy ama minden valószínűség szerint pluralis genitivusból (*tempus* vagy *spatium* hozzáértésével) keletkezett alakot eredeti mivoltának elhomályosodásával mint *accusativus temporis*-t használták („mennyi időre?”). Alakja megmaradt, de jelentése tárgult már akkor, midőn ugyanazt a határidőt a comitiákra is alkalmazták, még pedig azért, mert a *nundinae* alkalmával sem választó, sem törvényhozó comitia-t nem lehetett tartani, sőt a *lex Hortensia*ig törvénykezőt sem. Ez a tágabb jelentés azután fölülkerekedett s minthogy azontúl többnyire hosszabb terminusok szerepeltek 17 napnál, ugyanazt az *accusativus*nak látszó alakot úgy értették, hogy „legalább is egy *trinum nundinum*-mal előbb”.

A jelentés ilyenén tárgulása után változott az alak is („trino nundino”, „trinis nundinis”); úgy tekintették ugyanis a *nundinum* részt, mint önálló semlegesnemű főnevet, mely 3 napi idő, vagyis a római hét jelölésére önként kínálkozott. Így azután a *potiori* való jelentésében a tulajdonképen pontos 24 napot jelölő, de azért ugyanazon értelemben járatos *trinundinum* szóval a szokásos határ-

¹⁾ Maer. I, 16, 30 (Granius Licinianus): „nundinas Jovis ferias esse . . . sed lego Hortensia effectum, ut fastae essent, uti rustici, qui nundinandi causa in urbem veniebant, lites componerent”. — Julius Caesar XVI. auspiciorum libro negat nundinis contionem advocari posse, id est eum populo agi, ideoque nundinis . . . comitia haberi non posse”. — Fest. s. v. (Thewr. 180. s. k.): Nundinas feriarum diem esse voluerunt antiqui, quo mercandi gratia Urbem rustici convenirent.

²⁾ l. 12. l.

³⁾ SC. de Bacch. „ne minus trinum nundinum”. — Quint. i. o. II, 4, 35 (a rogatio formahibái): „Aut enim de iure dubitari potest eius, qui rogat . . .; aut de ipsius rogationis, quod est varium: sive non *trino* forte *nundino* promulgata sive non idoneo die”.

⁴⁾ Cic. Sest. 64, 135. Phil. V, 3, 8.

idő megjelölésére váltakozott. Hogy pedig *nundinum* a hét jelölésére már a Kr. e. II. században használatban volt, joggal következtethető abból, hogy *inter nundinum* (internundinum) M. Varro-nál, Rutiliusnál, sőt már Luciliusnál is (l. 13. l.) előfordul.